

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu: **I., a.s. „v konkurze“**, R., o rozdelení sumy **158 958 688,14,-- Sk**, na odvolanie úpadcu a K. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. júla 2008, č.k. 51-24K/83/00-KI-3521, takto

r o z h o d o l:

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. júla 2008, č.k. 51-24K/83/00-KI-3521 sa **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Banskej Bystrici rozvrhovým uznesením z 25. júla 2008, č.k. 51-24K/83/00/KI-3521 rozhodol o rozdelení sumy 158 958 688,14,-- Sk tak, že výdavky SKP - pohľadávka 2 957,-- Sk sa uspokojuje vo výške 2 957,-- Sk, súdny poplatok za konkurzné konanie - pohľadávka 60 000,-- Sk sa uspokojuje vo výške 60 000,-- Sk.

Pohľadávky proti podstate - Ing. T. - pohľadávka 60 000,-- Sk, sa uspokojuje vo výške 60 000,-- Sk, S., pobočka Banská Bystrica - pohľadávka 70,-- Sk sa uspokojuje vo výške 70,-- Sk.

Ďalej rozhodol o uspokojení pohľadávok IV. triedy, že - pohľadávka I. vo výške 2 559 897,39,-- Sk sa uspokojuje vo výške 2 559 897,39,-- Sk, pohľadávka S. pobočky B. vo výške 54 512,-- Sk + 1 063,-- Sk sa uspokojuje vo výške 54 512,-- Sk + 1 063,-- Sk.

Pohľadávka I. (pôvodne uplatnená veriteľom JUDr. P., advokátom, K.) vo výške 5 036 660,40,-- Sk sa uspokojuje vo výške 5 036 660,40,-- Sk,

- pohľadávka W. (pôvodne uplatnená veriteľom P.) vo výške 5 194 145,35,-- Sk sa uspokojuje vo výške 5 194 145,35,-- Sk,

- pohľadávka C. (pôvodne uplatnené veriteľom W.) vo výške 72 994 691,50,-- Sk sa uspokojuje vo výške 72 994 691,50,-- Sk
- a pohľadávka I. (pôvodne uplatnená veriteľom W.) vo výške 72 994 691,50,-- Sk sa uspokojuje vo výške 72 994 691,50,-- Sk.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že uznesením č.k. 51-24K 83/00-KI-3464 z 20. februára 2008 bola schválená konečná správa o speňažení majetku z podstaty, vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty v rozsahu uvedenom vo výroku predmetného uznesenia. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 4. apríla 2008.

Predmetný konkurz sa spravuje zák. č. 328/1991 Zb. v znení platnom od 1. februára 1998 do 1. augusta 2000 (ďalej len ZKV).

Súd prvého stupňa v súlade s ust. § 32 ods. 1 písm. a) ZKV rozhodol o uspokojení výdavkov správcu, a to v súlade s právoplatným uznesením o schválení konečnej správy. Rovnako rozhodol o uspokojení súdneho poplatku za konkurzné konanie (položka 5 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zák. č. 71/1992 Zb.).

Ďalej prvostupňový súd rozhodol o pohľadávkach proti podstate, ktoré neboli doposiaľ uspokojené, ako aj o pohľadávkach podľa § 32 ods. 2 ZKV. Pri aplikácii tohto ustanovenia vychádzal prvostupňový súd z výsledkov prieskumného pojednávania z 28. mája 2001 a výsledkov incidenčných konaní.

Vo svojom rozhodnutí sa zaoberal aj námietkou prokurátora a úpadcu, ktoré vyhodnotil ako nedôvodné.

Proti tomuto uzneseniu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie K. a úpadca.

Úpadca, v mene ktorého podal odvolanie Ing. J., podpredseda predstavenstva a.s. I. navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu z týchto dôvodov:

Na základe uznesenia Krajského súdu v Bratislave z 25. júna 1999, č.k. 33Cb 186/96-No-63 v spojení s opravným uznesením z 22. júla 1999, č.k. 33Cb 186/96-63, ktorým súd schválil zmier, bola spoločnosť A. povinná vydať 87 449 ks akcií eminenta - I. I. a I., a.s. Banská Bystrica mal vrátiť spoločnosti A. ich kúpnu cenu vo výške 124 614 825,-- Sk.

Spoločnosť A., a.s., akcie eminenta I. nevrátila I., ale si prihlásila do konkurzu vedeného

I. pohľadávku vo výške 124 614 825,-- Sk.

Správca konkurznej podstaty túto pohľadávku poprel na prieskumnom pojednávaní z dôvodu jej postúpenia na B..

Spoločnosť B. si prihlásila postúpenú pohľadávku aj s vyčísleným 22,87% úrokom z omeškania (od 19. júla 1999 do 14. apríla 2000 v sume 21 374 558,-- Sk), pričom celkovo si prihlásila pohľadávku vo výške 145 989 383,-- Sk. Aj túto pohľadávku správca poprel z dôvodu postúpenia pohľadávky v časti 140 000 000,-- Sk na spoločnosť W. a časti pohľadávky 5 898 383,-- Sk v prospech W. došlo 19. decembra 2000. Túto pohľadávku v celkovej výške 145 989 383,-- Sk správca uznal, a to napriek tomu, že A., a.s. nevrátila 87 449 ks akcií I., a.s. úpadcovi.

Preto je pohľadávka na zaplatenie 124 614 825,-- Sk voči I., a.s. právne neopodstatná čo do dôvodu a výšky.

Spoločnosť C. nepreukázala svoju existenciu potvrdeným aktuálnym výpisom z príslušného orgánu z C., ani zo štátu V..

Ďalej spochybnil pohľadávky spoločnosti P., a.s. a I., a.s.

Krajská prokuratúra v Banskej Bystrici navrhla, aby odvolací súd rozvrhové uznesenie v napadnutom výroku zmenil a rozhodol o neuspokojení pohľadávok označených dvoch obchodných spoločností: C. a I., z týchto dôvodov:

Dňa 5. septembra 2000 veriteľ A., si prihlásil pohľadávku vo výške 124 614 825,-- Sk do konkurzu vedeného na majetok úpadcu I., a.s. Banská Bystrica.

K tomuto dňu bola hmotnoprávnym nositeľom - veriteľom pohľadávky spoločnosť A.. Táto si bola vedomá synalgmatickej povahy práv a povinností, ako aj nepostupiteľnosti týchto práv a povinností na tretiu osobu.

Na prieskumnom pojednávaní 28. mája 2001 SKP uplatnenú pohľadávku poprel. Veriteľ A. v stanovenej lehote nepodal incidenčnú žalobu, v dôsledku čoho jej zaniklo postavenie účastníka konkurzu.

Následne došlo k prihlasovaniu tejto pohľadávky na základe neplatných zmlúv o jej postupovaní medzi rôznymi cyperskými obchodnými spoločnosťami, v ktorých je pôvodná suma (124 614 825,-- Sk) navyšovaná už aj o úrok z omeškania (t.j. o sumu 21 374 558,-- Sk) v týchto zmluvách a následne je delená, až sa v celkovej výške aj s úrokom z omeškania, t.j. vo výške 145 989 383,-- Sk stretla a bola pod poradovým číslom 202 SKP uznaná v prospech obchodnej spoločnosti W.. Následne bola zmluvami o postúpení pohľadávky rozdelená medzi ďalšie cyperské spoločnosti na dve polovice, t.j. 72 994 691,50,-- Sk - C. a I.,

Má za to, že uznanie pohľadávky správcom konkurznej podstaty bolo nezákonné, keďže uznal neexistujúcu pohľadávku, čo má za následok nesprávne rozhodnutie konkurzného súdu. Rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho názoru, že súd je povinný podriaadiť svoje rozhodnutie predchádzajúcemu nezákonnému postupu správcu konkurznej podstaty. Takýto právny názor nemá oporu ani v § 30 ods. 1 ZKV (v nadväznosti na § 132, § 153 ods. 1 O.s.p.), ani v žiadnom inom právnom predpise.

Správca konkurznej podstaty sa k odvolaniam písomne vyjadril a navrhol napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolania odvolateľov podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k názoru, že odvolaniam nie je možné vyhovieť.

V zmysle ustanovení zák. č. 328/1991 Zb. v znení zmien a doplnkov, ktorým sa v danej veci treba riadiť ako zákonom *lex specialis*, konkurzné konanie má niekoľko fáz. Jednou z týchto fáz je návrh na vyhlásenie konkurzu (§ 4 ZKV) vyhlásenie konkurzu (§ 13 ZKV), prihlasovanie pohľadávok veriteľov (§ 20 ZKV) a preskúmavanie prihlásených pohľadávok (§ 22 ZKV).

Z ustanovenia § 23 ods. 1 ZKV vyplýva, že pohľadávka sa pokladá za zistenú, ak ju nepoprel správca konkurznej podstaty, ani žiaden z konkurzných veriteľov. Popretie pohľadávky úpadcom sa poznamenáva v zozname prihlášok, ale nemá pre zistenie pohľadávky význam.

Zo znenia vyššie citovaného ust. § 23 ods. 1 ZKV teda nevyplýva, že zákon o konkurze a vyrovnaní dáva možnosť účinne poprieť prihlásenú pohľadávku na prieskumnom pojednávaní len správcovi konkurznej podstaty a konkurzným veriteľom. Preto ani súd, ktorý vyhlásil konkurz a vedie prieskumné pojednávanie, nie je oprávnený skúmať prihlásené pohľadávky konkurzných veriteľov a ani tieto popierať.

Úpadca môže poprieť pohľadávku konkurznému veriteľovi, toto popretie sa poznamenáva v zozname prihlášok, ale nemá význam pre zistenie pohľadávky.

Popretie pohľadávky úpadcom má význam len vo vzťahu k ust. § 45 ods. 2 ZKV, t.j. na takto zistenú pohľadávku nie je možné viesť výkon rozhodnutia alebo exekúciu.

Odvolací súd poukazuje preto na ust. § 8 ods. 2 ZKV, podľa ktorého je správca konkurznej podstaty povinný pri výkone funkcie postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za škodu vzniknutú porušením povinností, ktoré mu ukladá zákon, alebo mu ich uložil súd.

Zákon o konkurze a vyrovnaní v ust. § 23 ods. 1 ZKV ukladá povinnosť SKP preskúmať pohľadávku a vyjadriť sa k nej, t.j. poprieť, resp. ju nepoprieť.

Akonáhle je pohľadávka na prieskumnom pojednávaní uznaná správcom konkurznej podstaty a nebola súčasne popretá konkurzným veriteľom, platí takáto pohľadávka pre potreby konkurzu za trvale zistenú. Na prieskumnom pojednávaní už zistenú pohľadávku nie je možné ani dodatočne poprieť po skončení prieskumného pojednávania a ani na osobitnom prieskumnom pojednávaní (ak bol konkurz vyhlásený pred 1.2.1998).

Zistená pohľadávka, ak ju nepoprel úpadca, má obdobné účinky, aké zákon spája s právoplatne priznanou pohľadávkou (§ 45 ods. 2 ZKV).

Ďalšou fázou konkurzného konania je konečná správa, ktorú SKP vypracuje a predkladá súdu v súlade s ust. § 29 ZKV.

Súd preskúma predloženú konečnú správu na pojednávaní a rozhodne o nej uznesením.

V danej veci bol zachovaný postup podľa ust. § 29 ZKV, keď uznesením, č.k. 51-24K 83/00-KI-3464 z 20. februára 2008 súd schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty, vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 4. apríla 2008.

Následne bol súdu prvého stupňa predložený návrh SKP na rozvrh (§ 30 ods. 1 ZKV) a prvostupňový súd vydal rozvrhové uznesenie.

Rozvrhové uznesenie je svojim spôsobom rozhodnutie vo veci samej, keďže až rozvrhom môže dôjsť k naplneniu účelu ZKV, t.j. k dosiahnutiu pomerného uspokojenia veriteľov a dlžníkovho majetku (§ 2 ods. 2 ZKV). Rozvrhové uznesenie konkretizuje prerozdelenie a uspokojenie doposiaľ voľných peňažných prostriedkov podstaty.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, súd prvého stupňa nemôže skúmať zistené pohľadávky konkurzných veriteľov v rozvrhovom uznesení, môže len prerozdeliť pre doposiaľ neuspokojené pohľadávky voľné peňažné prostriedky z výt'azku konkurznej podstaty.

Súd prvého stupňa preto postupoval v súlade s ust. § 30 ZKV, jeho rozhodnutie je vecne správne, a preto ho Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

Odvolanie úpadcu odvolací súd kvalifikoval ako odvolanie podané, čo do obsahu totožné s podaním K. v B., keďže napáda a spochybňuje pohľadávky zistené na prieskumnom pojednávaní.

Odvolaací súd preto poukazuje na vyššie uvedené, z ktorého vyplýva, že nie je možné ani súdom preskúmať už na prieskumnom pojednávaní zistené pohľadávky.

Odvolaciemu súdu neušlo pozornosti, že úpadca na prieskumnom pojednávaní nepoprel pohľadávky, ktorých existenciu namieta v odvolaní. Rovnako poukazuje na skutočnosť, že prokurátor vstúpil do konania v roku 2005, pričom od tejto doby mal dostatočný časový priestor na začatie konania voči správcovi konkurznej podstaty, ak svojim konaním spôsobil v konkurze škodu (uznanie neexistujúcej pohľadávky).

P o u ě n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 17. decembra 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.